កិច្ចព្រមព្រៀង
រវាង
រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និង
រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកូរ៉េ
ស្តីពី
ការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកូរ៉េ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅហៅថា" ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ")

ក្នុងគោលបំណងបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចរវាងរដ្ឋទាំងពីរ លើមូលដ្ឋានស្មើភាព និងមានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក

ក្នុងស្មារតីបង្កើត និងធានានូវលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះសម្រាប់ការវិនិយោគ ដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងនៅក្នុងដែនដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការជំរុញ និងការការពារនូវការវិនិយោគដូចនេះ នឹងនាំទៅរកការកើនឡើងនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមធុរកិច្ចនៃអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ និងវិបុលភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់រដ្ឋទាំងពីរ

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ:

មាត្រា ១
និយមន័យ

សំរាប់គោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ :

១) **"ការវិនិយោគ "** សំដៅដល់ទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទដែលបានធ្វើការវិនិយោគ ដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយនៅក្នុងដែនដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយទៀត ស្របទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃភាគីម្ចាស់ផ្ទះ និងជាពិសេសមានជាអាទិ៍:

ក) ចលនៈទ្រព្យ និងអចលនៈទ្រព្យ ព្រមទាំងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិដទៃទៀតដូចជាការបញ្ចាំ និងការសន្យាធានា

ខ) ភាគហ៊ុន ស្តុក ប័ណ្ណបំណុល ព្រមទាំងទ្រង់ទ្រាយដទៃទៀតនៃភាគកម្មនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន

គ) ការទាមទារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងរូបិយវត្ថុ ឬការបំពេញកាតព្វកិច្ចដទៃទៀត ដែលមានតំលៃសេដ្ឋកិច្ច

ឃ) សិទ្ធិចម្លង សិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិឧស្សាហកម្ម ដូចជា សិទ្ធិលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ពាណិជ្ជនាម គំនូរឧស្សាហកម្ម ការបង្ហាញពីប្រភពដើម កេរ្តិ៍ឈ្មោះជំនួញ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែលដទៃទៀត

ង) សម្បទានខាងធុរកិច្ចដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ ឬ តាមកិច្ចសន្យា ឬ តាមសេចក្តីសម្រេចនៃអាជ្ញាធរ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ រួមបញ្ចូលសម្បទានសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវការដាំដុះ ការធ្វើនិស្សារណកម្ម ឬការធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិ ។

ការប្តូរទ្រង់ទ្រាយនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានវិនិយោគ ឬបានធ្វើការវិនិយោគជាថ្មីឡើងវិញ មិនមានឥទ្ធិពលទៅលើចរិតលក្ខណៈនៃការវិនិយោគទេ ប្រសិនបើការវិនិយោគ ឬការវិនិយោគជាថ្មីឡើងវិញនោះ មិនផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ដែលការវិនិយោគបានធ្វើនៅក្នុងដែនដីនោះ ។

២) **"អ្នកវិនិយោគ "** សម្រាប់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយសំដៅដល់:

ក) រូបវន្តបុគ្គល ដែលអនុលោមទៅតាមច្បាប់នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យានោះត្រូវបានសន្មតថា ជាជនជាតិរបស់ខ្លួន

ខ) នីតិបុគ្គល ដែលរួមមាន ក្រុមហ៊ុន សមាគមធុរកិច្ច និងអង្គការដទៃទៀត ដែលបានបង្កើតឡើង ឬបើមិនដូចនេះទេ បានរៀបចំឡើងដោយត្រឹមត្រូវស្របតាមច្បាប់ នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យានោះ ហើយដែលមានទីស្នាក់ការ និង មានសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរួមគ្នានៅក្នុងដែនដីរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដដែល ។

៣) **"ផលិតផល "** សំដៅដល់ប្រាក់ដែលបានមកពីការវិនិយោគ ដែលមានជាអាទិ៍ ប្រាក់ចំណេញ ការប្រាក់ភាគលាភ ចំណេញមូលធន សួយសារ និង កំរៃ ។

៤) "ដែនដី " សំដៅដល់

(១) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺ រាល់ដែនដីគោក ដែនសមុទ្រ បាតសមុទ្រ និងស្រទាប់ដីក្រោមបាតសមុទ្រព្រមទាំងដែនអាកាស ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសិទ្ធិអំណាចប្រតិបត្តិនូវសិទ្ធិ ឬយុត្តាធិការ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន និងច្បាប់អន្តរជាតិ ។

(២) ចំពោះសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកូរ៉េ គឺដែនដីគោក ដែនសមុទ្រ តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសជាប់សមុទ្រ និង ឈូងសមុទ្រ ដែលខ្លួនមានសិទ្ធិអំណាចប្រតិបត្តិនូវសិទ្ធិ ឬ យុត្តាធិការ ដោយ អនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន និង ច្បាប់អន្តរជាតិ ។

មាត្រា ២
ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

១) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវជម្រុញការវិនិយោគ ដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ដោយបង្កនូវលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះសម្រាប់ការវិនិយោគរបស់ពួកគេ និងផ្តល់នូវការយល់ព្រមដល់ការវិនិយោគនោះ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នឹងបទប្បញ្ញត្តិរបស់ខ្លួន ។ នៅពេលដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយបានយល់ព្រមអោយធ្វើវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនគេក៏ត្រូវផ្តល់ផងដែរនូវការសម្រួល សម្រាប់ការចូលមកស្នាក់នៅរបស់ជនជាតិនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ឬបុគ្គលិករបស់ពួកគេ ដែលមានបំណងចូលមកក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើវិនិយោគនេះ។

២) ការវិនិយោគរបស់អ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគ្រប់ពេលវេលានូវប្រព្រឹត្តិកម្មត្រឹមត្រូវនឹងយុត្តិធម៌ និងទទួលបាននូវការការពារ និងសន្តិសុខពេញលេញ ។ ពុំមានភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ នឹងធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា ការប្រើប្រាស់ ការទទួលផល ឬការចាត់ចែងនៃការវិនិយោគ ដោយវិធានការមិនសមហេតុផល ឬរើសអើងឡើយ ។

មាត្រា ៣
ប្រព្រឹត្តកម្ម នៃការវិនិយោគ

១) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវអនុញ្ញាតចំពោះការវិនិយោគ និងទិន្នផលនៃអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួននូវប្រព្រឹត្តិកម្ម ដែលមានភាពអនុគ្រោះមិនតិចជាងអ្វីដែលខ្លួនបានយល់ព្រមចំពោះការវិនិយោគ និងទិន្នផលនៃអ្នកវិនិយោគរបស់ជនជាតិខ្លួន ឬអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីបីណាមួយ ពោលគឺផ្តល់នូវភាពអនុគ្រោះណាដែលមានលក្ខណៈប្រសើរជាង ។

២) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា ការប្រើប្រាស់ ការទទួលផល ឬការចាត់ចែង នៃការវិនិយោគរបស់គេនូវប្រព្រឹត្តិកម្មដែលមានភាពអនុគ្រោះមិនតិចជាងអ្វីដែលខ្លួន បានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកវិនិយោគរបស់ជនជាតិខ្លួន ឬអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីបីណាមួយពោលគឺផ្តល់នូវភាពអនុគ្រោះណា ដែលមានលក្ខណៈប្រសើរជាង ។

៣) បញ្ញត្តិនៃប្រព្រឹត្តិកម្មសម្រាប់ប្រជាជាតិទទួលបាននូវការអនុគ្រោះបំផុតនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវយកមកបកស្រាយ ដើម្បីតម្រូវឱ្យភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងផ្តល់ដល់អ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតនូវផលប្រយោជន៍នៃប្រព្រឹត្តិកម្មណាមួយ ភាពអនុគ្រោះ ឬ បុព្វសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ដោយភាគីជាប់កិច្ចសន្យាជាម្ចាស់ផ្ទះ ដោយផ្អែកទៅលើ :

ក) សហព័ន្ធគយ តំបន់សេដ្ឋកិច្ចសេរី កិច្ចព្រមព្រៀងសហព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិប្រហាក់ប្រហែល ដែលឈានទៅរកសហព័ន្ធនោះឬទំរង់ដទៃទៀត នៃសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ ដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ ជាគូភាគី ឬអាចនឹងក្លាយទៅជាគូភាគី

ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ឬ ការសំរបសំរួលណាមួយដែលទាក់ទងទាំងស្រុង ឬជាចំបងដល់កិច្ចការសារពើពន្ធ

មាត្រា ៤
អស្សាមិករណ៍

១) ការវិនិយោគនៃអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ មិនត្រូវបានដកហូតធ្វើជាតូបនីយកម្ម ឬទទួលរងនូវវិធានការដែលមានឥទ្ធិពលដូចគ្នា (តទៅនេះហៅថា អស្សាមិករណ៍) នៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតឡើយ លើកលែងតែទង្វើនោះធ្វើឡើងដើម្បីបំរើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ តាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានគ្មានការរើសអើង និងបានផ្តល់នូវសំណងភ្លាមៗ ពេញលេញ និងមានប្រសិទ្ធិភាព ។

២) សំណងត្រូវគណនាទៅនឹងតម្លៃទីផ្សារនៃការវិនិយោគ ដែលបានដកហូតនៅពេលភ្លាមៗ មុនពេលធ្វើអស្សាមិករណ៍ ឬនៅមុនពេលដែលអស្សាមិករណ៍នោះត្រូវបានដឹងជាសាធារណៈ អាស្រ័យទៅតាមករណីណាមួយដែលកើតមុន ។ សំណងនោះត្រូវបូកបញ្ចូលផងដែរនូវការប្រាក់ដែលបានកើតមានតាមអត្រាពាណិជ្ជកម្មសមស្រប គិតពីថ្ងៃដែលត្រូវធ្វើការសង រហូតដល់ថ្ងៃទូទាត់ជាក់ស្តែង នឹងត្រូវបានទូទាត់ដោយរូបិយវត្ថុដែលអាចប្តូរបានដោយសេរី ពុំមានការពន្យារពេលទៅឱ្យជនដែលមានសិទ្ធិត្រូវទទួល ។

មាត្រា ៥
សំណងចំពោះការខាតបង់

អ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយ ដែលការវិនិយោគរបស់គេទទួលរងនូវការខាតបង់ដោយសារសង្គ្រាម ឬជម្លោះប្រដាប់អាវុធដទៃទៀត បដិវត្តន៍ ស្ថានភាពប្រទេសជាតិស្ថិតក្នុងភាពមានអាសន្ន ការបះបោរ ភាពចលាចល កុប្បកម្ម ឬ ព្រឹត្តិការណ៍ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដទៃទៀតនៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវតែបានយល់ព្រមពីភាគីជាប់កិច្ចសន្យានេះនូវប្រព្រឹត្តិកម្មស្របទៅតាម មាត្រា ៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ទាក់ទងទៅនឹងសំណង សំណងជួសជុល សំណងប៉ះប៉ូវឬ ដំណោះស្រាយដទៃទៀត ។

មាត្រា ៦
ការផ្ទេរដោយសេរី

១) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗដែលការវិនិយោគបានធ្វើនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនដោយអ្នកវិនិយោគ នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគទាំងនោះនូវការផ្ទេរដោយសេរី ជារូបិយវត្ថុ ដែលអាចប្តូរបានដោយសេរីនូវមូលនិធិទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគទាំងនោះជាពិសេស :

ក) មូលធន ឬ ចំនួនមូលធនបន្ថែមដែលជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ និង អភិវឌ្ឍន៍ការវិនិយោគ

ខ) ទិន្នផល

គ) ការទូទាត់សងនូវប្រាក់កម្ចីទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគ

ឃ) ទ្រព្យសម្បត្តិមួយផ្នែក ឬទាំងអស់ដែលបានមកពីការលក់ ឬការរំលាយការវិនិយោគ

ង) សំណង ឬការទូទាត់ដទៃទៀតដែលត្រូវសង ស្របតាមមាត្រា ៤ និង ៥

ច) ប្រាក់បៀវត្ស និងចំណូលស្របច្បាប់ដទៃទៀត នៃបុគ្គលដែលបំពេញការងារនៅក្រៅប្រទេស ទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគ

ឆ) ការទូទាត់សងដែលកើតចេញពីការដោះស្រាយវិវាទ

២) ការផ្ទេរត្រូវធ្វើឡើងដោយមិនមានការពន្យារពេលទៅតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ទីផ្សារ នាថ្ងៃផ្ទេរនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យានោះ ។

៣) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកវិនិយោគ នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតនូវប្រព្រឹត្តិកម្មដែលមានភាពអនុគ្រោះ មិនតិចជាងអ្វីដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកវិនិយោគនៃរដ្ឋទីបីណាមួយ ទាក់ទងទៅនឹងការផ្ទេរ ។

មាត្រា ៧
ឧបាទេសកម្ម

១) ប្រសិនបើភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ ឬភ្នាក់ងារ ដែលខ្លួនបានតែងតាំងធ្វើការទូទាត់ទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគណាម្នាក់របស់គេ នូវការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុទប់ទល់នឹងហានិភ័យមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ដែលខ្លួនបានអនុញ្ញាតចំពោះការវិនិយោគដែលធ្វើដោយអ្នកវិនិយោគរបស់គេ នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតនោះ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាជាម្ចាស់ផ្ទះត្រូវទទួលស្គាល់ :

ក) ការផ្ទេរសិទ្ធិដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ ឬ ផ្អែកទៅលើប្រតិបត្តិការស្របច្បាប់នូវសិទ្ធិ ឬការតវ៉ាណាមួយពីសំណាក់អ្នកវិនិយោគ ទៅឱ្យភាគីជាប់កិច្ចសន្យារបស់អ្នកវិនិយោគ ឬភ្នាក់ងារដែលគេបានតែងតាំង និង

ខ) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យារបស់អ្នកវិនិយោគ ឬភ្នាក់ងារដែលគេបានតែងតាំងនោះមានសិទ្ធិ ដោយផ្អែកទៅលើឧបាទេសកម្ម ក្នុងការអនុវត្តនូវសិទ្ធិ និងការទាមទាររបស់អ្នកវិនិយោគនោះក្នុងពេលដែលគេទទួលខុសត្រូវលើរាល់កាតព្វកិច្ច ទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគ ។

២) សិទ្ធិ ឬការទាមទារដែលផ្អែកទៅលើឧបាទេសកម្ម ពុំត្រូវមានកំរិតលើសពីសិទ្ធិ ឬការទាមទារពីដំបូងនៃអ្នកវិនិយោគនោះឡើយ ។

មាត្រា ៨
ការដោះស្រាយវិវាទរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ និង អ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត

១) វិវាទណាមួយដែលកើតឡើងរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ និងអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវដោះស្រាយដោយមិត្តភាពតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់រវាងភាគីមានវិវាទ

២) ប្រសិនបើការពិគ្រោះយោបល់ទាំងនោះមិនទទួលបាននូវលទ្ធផលនៅក្នុងអំឡុងពេល ០៦ ខែ គិតពីថ្ងៃមានសំណើសុំការដោះស្រាយ អ្នកវិនិយោគអាចលើកករណីវិវាទនោះតាមការជ្រើសរើសរបស់គេ ដើម្បីសុំការដោះស្រាយទៅ:

ក) តុលាការមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យានៅក្នុងទឹកដី ដែលការវិនិយោគបានធ្វើឬ

ខ) មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ឬតុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយវិធានមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនៃគណៈកម្មការអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ (UNCITRAL) ឬប្រធាននៃតុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវតែជាជនជាតិនៃប្រទេសទីបី ដែលមានទំនាក់ទំនងផ្លូវទូតជាមួយភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។

៣) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗ យល់ព្រមលើកសំណើនៃវិវាទវិនិយោគទៅមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យអន្តរជាតិ ឬធ្វើការចរចារ ។

៤) តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួនដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាតិ នៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាដែលជាភាគីមានវិវាទ និងលើមូលដ្ឋាននៃបញ្ញត្តិរបស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក៏ដូចជាវិធាននៃច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលអាចអនុវត្តបាន ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវតែជាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ និងត្រូវបានអនុវត្តដោយគូភាគីដែលមានវិវាទ ។

៥) មិនមានភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ អាចបន្តទាក់ទងតាមរយៈការទូតទេ នូវវិវាទដែលបានលើកស្នើឡើងទៅមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យអន្តរជាតិរួចហើយ លើកលែងតែភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតពុំបានគោរព និង ពុំបានអនុវត្តន៍ទៅតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។

មាត្រា៩
ការដោះស្រាយវិវាទរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យា

១) វិវាទណាមួយដែលអាចកើតឡើងរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងត្រូវដោះស្រាយដោយមិត្តភាពតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់គ្នា ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន ។

២) ប្រសិនបើភាគីទាំងពីរពុំបានឈានទៅដល់ការព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងរយៈពេល ០៦ ខែ បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃវិវាទជាមួយគ្នានោះ វិវាទត្រូវស្នើឡើងទៅតុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យដែលមានសមាជិក ០៣រូប នៅពេលមានសំណើរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ ។

៣) តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនេះ ត្រូវបង្កើតឡើងសម្រាប់ករណីដោយឡែកនីមួយៗ តាមបែបបទ ដូចតទៅ :

ក) នៅក្នុងអំឡុងពេលបីខែបន្ទាប់ពីការទទួលសំណើដើម្បីឱ្យមានការធ្វើមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវតែងតាំងរៀងៗខ្លួននូវមជ្ឈត្តករមួយរូប ។ មជ្ឈត្តករទាំងពីររូបនោះ ត្រូវជ្រើសរើសនូវជនជាតិនៃប្រទេសទីបីម្នាក់ ដែលជាប្រទេសមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ ហើយត្រូវបានទទួលការតែងតាំងជាប្រធាន នៃតុលាការ នៅពេលមានការយល់ព្រមរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ។ ប្រធានត្រូវតែទទួលបានការតែងតាំងនៅក្នុងអំឡុងពេលបីខែគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានតែងតាំងមជ្ឈត្តករទាំងពីររូបទៀត ។

ខ) ប្រសិនបើនៅក្នុងអំឡុងរយៈពេលដែលបានបញ្ជាក់ក្នុង ចំណុច ក) កថាខណ្ឌ ៣) នៃមាត្រានេះ ការតែងតាំងដ៏ចាំបាច់មិនត្រូវបានធ្វើទេ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងអាចអញ្ជើញប្រធានតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដើម្បីធ្វើការតែងតាំងដ៏ចាំបាច់នោះ បើពុំមានកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងណាមួយកំណត់ទេនោះ ។ ប្រសិនបើប្រធានគឺជាជនជាតិនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាង ឬប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យបំពេញតួនាទីនោះ ដោយមូលហេតុណាមួយផ្សេងទៀត អនុប្រធានត្រូវបានទទួលការតែងតាំងដ៏ចាំបាច់នេះ ។ ប្រសិនបើអនុប្រធានគឺជាជនជាតិរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាង ឬក៏គាត់ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យទទួលបន្ទុកការងារនោះ សមាជិកនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិថ្នាក់បន្ទាប់ ដែលមិនមែនជាជនជាតិនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ ត្រូវបានទទួលការតែងតាំងដ៏ចាំបាច់នេះ ។

៤) តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវកំណត់នូវនីតិវិធីរបស់ខ្លួនដោយផ្ទាល់ ។ តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវធ្វើការសម្រេចក្តីដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃបញ្ញត្តិរបស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង កិច្ចព្រមព្រៀងដទៃទៀតដែលបានធ្វើឡើងរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ត្រូវសម្រេចក្តីរបស់ខ្លួនដោយ

ការបោះឆ្នោតយកសំឡេងភាគច្រើន ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ជាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ និងត្រូវបានអនុវត្តន៍ដោយភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។

៥) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវរ៉ាប់រងនូវសោហ៊ុយចំពោះមជ្ឈត្តកររបស់ខ្លួននៅក្នុងដំណើរការមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។ ការចំណាយរបស់ប្រធានមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ និងចំណាយផ្សេងៗទៀតជាបន្ទុក ដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវចេញស្មើគ្នា ។

ប្រការ ១០
បញ្ញត្តិដែលមានភាពអនុគ្រោះច្រើនជាង និង ភាតព្វកិច្ចផ្សេងៗ

១) ប្រសិនបើច្បាប់នឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយ កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំង ២ បានអនុវត្ត ឬកិច្ចព្រមព្រៀងធ្វើឡើងរវាងភាគីជាប់កិច្ចសន្យាមួយ និងអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតបន្ថែមទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មានបញ្ញត្តិជាលក្ខណៈទូទៅ ឬពិសេសដែលអនុញ្ញាតឱ្យការវិនិយោគ នៃអ្នកវិនិយោគរបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតទទួលបាននូវប្រព្រឹត្តិកម្មដែលមានភាពអនុគ្រោះច្រើនជាងអ្វីដែលបានផ្តល់រួចហើយ ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បញ្ញត្តិទាំងនោះត្រូវយកមកអនុវត្តជំនួសកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនៅត្រង់ចំណុចណាមានភាពអនុគ្រោះជាង ។

២) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវពិនិត្យមើលកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវទទួលបន្ទុកទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ។

មាត្រា ១១
ការពិគ្រោះយោបល់ និង វិសោធនកម្ម

១) ភាគីជាប់កិច្ចសន្យានីមួយៗអាចលើកសំណើទៅភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដើម្បីធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ទាក់ទងទៅនឹងសំនួរដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តឬការបកស្រាយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរត្រូវព្រមព្រៀងធ្វើការពិគ្រោះយោបល់នៅទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលបានយល់ព្រមជាមួយគ្នា ។

២) កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអាចត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មនៅគ្រប់ពេលវេលា ដោយមានការយល់ព្រមទៅវិញទៅមកជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរ "ប្រសិនបើចាំបាច់" ។

មាត្រា ១២
វិសាលភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀង

បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវអនុវត្តទៅលើការវិនិយោគទាំងអស់ ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងដោយអ្នកវិនិយោគនៃភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត នៅពេលមុន ឬក្រោយការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀង ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះមិនអនុវត្តចំពោះការខ្វែងគំនិត ឬវិវាទដែលបានកើតរួចហើយ នៅមុនការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះឡើយ ។

មាត្រា ១៣
ការចូលជាធរមាន ថេរវេលា និង ការបញ្ចប់

១) កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវចូលជាធរមានគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីជាប់កិច្ចសន្យាទាំងពីរបានជូនដំណឹងគ្នាទៅវិញទៅមកថា តម្រូវការនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញសម្រាប់ការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ហើយ ។

២) កិច្ចព្រមព្រៀងនេះស្ថិតនៅជាធរមានរយៈពេល ១០ ឆ្នាំ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងបន្តមានសុពលភាពជាស្វ័យប្រវត្តិសម្រាប់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំ ទៀត លើកលែងតែភាគីជាប់កិច្ចសន្យាណាមួយបានជូនដំណឹងទៅភាគីជាប់កិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរយ៉ាងតិចណាស់ ១២ ខែ មុនថ្ងៃផុតសុពលភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអំពីបំណងរបស់ខ្លួនក្នុងការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង ។

៣) ក្នុងករណីមានការជូនដំណឹងជាផ្លូវការ ដែលជាការបញ្ចប់នូវកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១ ដល់ ១២ ត្រូវបន្តមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំ បន្ថែមទៀត ចំពោះការវិនិយោគដែលបានធ្វើនៅមុនការជូនដំណឹងជាផ្លូវការ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ដែលទទួលបាននូវសិទ្ធិប្រទានពីរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះធ្វើឡើងចំនួនពីរច្បាប់ដើម នៅភ្នំពេញ នាថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ ជាភាសាខ្មែរ ភាសាអង់គ្លេស និងភាសាកូរ៉េ ដោយអត្ថបទទាំងបីមានតំលៃគតិយុត្តិស្មើៗគ្នា ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយផ្សេងគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកធ្វើជាសំអាង ។

ជ.រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ចម ប្រសិទ្ធ

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ជ.រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋ

ប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យកូរ៉េ

រិម ឃ្យុងម៉ាន

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មក្រៅប្រទេស